Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36490
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

dus ē amor iste sine uicio exultauum & letabim̃ inte-
diligim̃ ubera tua. Illa quę maior ē iam tuę uberū lac
te pfruit et loquit exultans; Bona ubera tua sup uinū.
iste v̊ exultationē et leticiā deferunt adolescentule q̃ppe
sunt defert caritatē et dicunt exultauum & letabim̃ inte-
diligim̃ ubera tua sup uinū. Deinde loquit ad sponsā no
men illi equitatis appriis uirtutib̃ inponentes equitas di
lexit te. Rursus ad adolescentulas sponsa respondit. Nigra
sū et speosa filię hierlim ut tabnaculū cedar ut pelliis
salemonis. Ne intueamini me quia ego sū denigrata qm
despexit me sol. Speciosa q̃dem ē et possū inuenire quom
speciosa sit sponsa. Querim̃ autē quom̃ nigra & sine cando
re sit pulchra; Penitentiā agit p̃ peccata speciē ē largita
ēuersio ido speciosa cantat. Quia v̊ necdū omī peccatorū
sorde purgata necdū lota ē in salutē nigra dr. si; in atro
colore ñ pmanet fiet candida atq; ad maiora ēsurget.
y ab humilib̃ incipit ad altiora ēscendere. dirq; decea quę
ē ista quę ascendit dealbata, Et qd manifeste pfecte my
sterū describat ñ aut ut impleriq; legit in mica super
fratruete suū. i. episteri y omene sedepis theoi y mene
sup pect ei recumbens significantis quę de anima spōse
& sermone dr. sponso sup pectus illi recūbens. q̃a ibi prin
cipale cordis nri ē unde acarnalib̃ recedentes spiritalia secta
re debem̃ y intelligere multo medi ēē sic amare q̃m amare de
sistere. Ascendit q̃ sup pect fratruelis sui & q̃ ñe in exordio
cantici nig̃ ponit in epithalamio de ea in fine cantī q̃ ē ista
q̃ ascendit dealbata. Intellexim̃ q̃m y nig̃ & formosa sit spon
sa. Si aut̃ y tu ñ egeris penitentiā caue ne aia tua nig̃ dicat̃
y duplici foditate turperis. Hig̃ ppt̃ pecca p̃terita tpis ppt̃ hoc
q̃a in hide uicis pseuges. Si ū penitentiā egeris nig̃ quidem